

Inzake perceel Van Rijckevorselweg 2a
Reparatie bestemmingsplan "Buitengebied Maasdonk 2012"
Spreekrecht G.M.J. Hanegraaf/ raadsvergadering 30 september 2014

Nuland, 30 september 2014

In 1994 gaf ~~de gemeente~~ ^{Rijkswaterstaat} aan dat het perceel met woonhuis en overige opstallen van mijn grootouders nodig is voor de aanleg van een nieuwe snelweg. Gezien zij moesten wijken voor het algemeen belang, zocht de toenmalige wethouder Van Zantvoort naar een voor alle partijen passende oplossing. Omdat het perceel van mijn ouders voldoende ruimte bood en mijn grootouders graag in de buurt wilden wonen, ontstond het idee om een woning op het perceel bij te bouwen. De wethouder gaf aan dat een bouwvergunning met woonbestemming in het buitengebied niet op korte termijn gerealiseerd kon worden, echter daar was wel een 'manier' voor. Zijn advies was om bij de gemeente een aanvraag tot bedrijfsgebouw met tijdelijke bewoning in te dienen. Deze vergunning zou hij op korte termijn laten goedkeuren. In een later stadium zou hij deze vergunning laten omzetten naar een burgerwoning – uiteraard moest het 'bedrijfsgebouw' om deze reden de uiterlijke kenmerken hebben van een woning. Op deze manier zou recht worden gedaan aan de situatie. Gezien de wethouder uit hoofde van zijn functie bovenstaande (mondelinge) toezegging deed, gingen mijn (groot)ouders akkoord. Door de betrokkenheid en adequate werkwijze van de wethouder - de vergunning werd snel afgegeven - hadden mijn (groot)ouders het volste vertrouwen in hem en in een goede afloop.

In 2011 vernamen wij dat de omzetting van bedrijfswoning naar burgerwoning niet is doorgevoerd. Vanwege de betrokkenheid en oplossingsgerichte werkwijze van de wethouder destijds, gaan we er vanuit dat hier geen sprake is geweest van onwil. Dat wethouder Van Zantvoort uit hoofde van zijn functie regelmatig dergelijke (mondelinge) afspraken maakte, is ook nu nog bekend binnen de gemeente Maasdonk. Dit gaf de heer Van der Linden aan in het gesprek d.d. 12 april 2011 en werd door de gemeente bevestigd tijdens de hoorzitting bij de Raad van State d.d. 13 januari 2014.

In de correspondentie van de afgelopen jaren hebben we de gemeente aangegeven waarom er, zonder de uitdrukkelijke toezegging om het bedrijfsgebouw in een later stadium te wijzigen naar een burgerwoning, nooit tot de bouw van de woning was overgegaan. Er bestond op geen enkel moment behoefte aan een bedrijfsgebouw. Daarbij was er meer dan voldoende ruimte in de naastgelegen schuur (van 7 bij 14 meter) voor de realisatie van tijdelijke bewoning tegen aanzienlijk lagere kosten. Door het niet nakomen van dit laatste onderdeel van de afspraak is er naast een gevoel van onrecht ook sprake van een forse financiële schade.

Het is wrang en betreurt ons ten zeerste dat de gemeente, ondanks alle correspondentie en uitleg die we door de jaren heen gaven, een zakelijke/juridische invalshoek blijft innemen en het laatste essentiële onderdeel van de gemaakte afspraak naast zich neerlegt. Dit terwijl de gemeente bekend is met de volgende feiten:

- de hoge leeftijd van mijn grootouders, 82 en 78 jaar, ten tijde van vergunningsaanvraag in 1994;
- de naastgelegen schuur meer dan voldoende ruimte bood voor bijwoning;
- de hoge leeftijd, evenals de aanzienlijk hogere kosten voor nieuwbouw, nooit geleid zou hebben tot de bouw van de woning, zonder uitdrukkelijke toezegging van de omzetting naar een burgerwoning;
- de gemeente bevestigd dat wethouder Van Zantvoort dergelijke afspraken maakte.

Mijn (groot)ouders hebben in 1994 volledige medewerking verleend om te wijken voor de aanleg van een nieuwe snelweg. We verzoeken de gemeente dan ook nadrukkelijk tot het volledig nakomen van de destijds gemaakte afspraak.